

I slutfasen af lovforslagets behandling er der fremkommet oplysninger om, hvorledes ventetiden for kræftpatienterne kan have afgørende indvirkning på udviklingen af patienternes sygdom. Der er efter Socialdemokratiets opfattelse belæg grænsende til evidens for, at selv kort ventetid kan have betydning for patienternes prognose og dermed også for den i lovforslaget omtalte statistiske forringelse af patienternes sygdom samt deres psykiske ubehag. Disse oplysninger har efter Socialdemokratiets opfattelse betydning for grundlaget for lovforslaget – såvel i indhold som for den angivne økonomi. Efter Socialdemokratiets opfattelse betyder den omtalte viden, at flere patienter skal have erstatning, og at der kan blive tale om større erstatninger end forudsat i lovforslagets bemærkninger.

Ministeren har i sit svar på spørgsmål 56 lovet, at oplysningerne om den fremkomne viden, når den er endeligt verificeret, vil indgå i Patientforsikringens vurdering af de enkelte sager.

Socialdemokratiet forventer i denne sammenhæng, at der i informationen om mulighederne for erstatning gøres opmærksom på dette forhold, og at patienterne også informeres om, at selv en lille overskridelse af ventetiden kan være erstatningsberettigende.

Endvidere forventer Socialdemokratiet, at ministeren løbende holder udvalget orienteret om verificeringen af den sidst tilkomne viden og dens implementering i behandlingen af sagerne fra den berørte gruppe af patienter.

Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget bemærker, at Det Radikale Venstre støtter lovforslaget, der bl.a. giver de 50 kræftpatienter, der er blevet udsat for fejlagtig og mangelfuld sagsbehandling i Sundhedsstyrelsen, mulighed for at søge erstatning i Patientforsikringens regi – helt på linje med andre patienter, der mener sig udsat for fejlbehandling. Denne erstatningsmulighed er det eneste rigtige i betragtning af de åbenlyse fejl, som disse patienter er blevet udsat for i deres sagsbehandling. Men lovforslaget lukker også et hul i lovgivningen ved, at Sundhedsstyrelsens sagsbehandling omfattes af Patientforsikringen, når Sundhedsstyrelsen selv indgår i sagsbehandlingen af enkelte patientforløb, som det gælder på bl.a. kræftområdet.

Det Radikale Venstre noterer sig, at bevisbyrden er mindre tung under patientforsikringsordningen end inden for de almindelige erstatningsregler. Lovforslaget stiller dermed som udgangspunkt de kræftpatienter, der er blevet udsat for fejl i sagsbehandlingen, klart bedre, end hvis de skulle have søgt om erstatning på grundlag af de almindelige erstatningsregler.

Alligevel kan Det Radikale Venstre være bekymret for, om bevisbyrden er for svær at løfte. I sidste ende er det nemlig patienterne, der bærer bevisbyrden, idet Patientforsikringen dog selv af egen drift skal oplyse sagen og fremskaffe det materiale, der er nødvendigt for at dokumentere, at betingelserne for erstatning er opfyldt. Konsekvensen kan blive, at det kun lykkes for et fåtal af kræftpatienterne at få udbetalt erstatning – og at der kun bliver tale om mindre beløb, der ikke står mål med de fysiske og psykiske omkostninger for patienterne, alene fordi patienterne ikke formår at løfte bevisbyrden. Det vil i givet fald være et ulykkeligt og for de fleste et ubegribeligt udkomme af hele denne ulykkelige sag, også selv om Det Radikale Venstre naturligvis anerkender det juridiske grundprincip om, at det skal kunne sandsynliggøres, at patienten har lidt tab i forbindelse med en fejlagtig behandling, for at erstatning kan komme på tale.

Det Radikale Venstre mener, det er afgørende, at sagsbehandlingstiden er rimelig. Ministeren anslår, at der bliver tale om cirka et halvt år for den enkelte sag. Meget længere er efter Det Radikale Venstres opfattelse heller ikke acceptabelt – og slet ikke i betragtning af, hvad disse syge kræftpatienter allerede har været udsat for. Det Radikale Venstre vil følge erstatningssagerne tæt, ikke mindst med henblik på et eventuelt hovedeftersyn af erstatningssystemet på sundhedsområdet.

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn, Fólkaflokkurinn og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.